

θίωσι· Ἰπκ. 622. 25 (ἴδε Φοῦς. ἐν τόπῳ)· πρῆμ. ἀπαρ. λελαϊάν-
 θαι Φίλων 2. 510, 619· μετοχ. λελεασημένος Διοσκ. 8. 85, Πορρ.
 π. Ἀποχ. Ἐμψύχ. 4. 7, λελεασμένος Φίλων 1. 302 (λεῖτος). Κά-
 μωνι τι λείον, σιδάδων, ἐπὶ ἀνθρώπων ἐργαζομένου τὸ κέρα, πᾶν
 δ'· εὐ λειήνας Ἰλ. Δ. 111· ἵπποισι κέλευθον πᾶσαν λειανέω,
 δὴ κῆρω λείαν τῶν ὀδῶν, Ο. 201· λείανον δὲ χορῶν Ὅδ. Θ.
 260 ἁ. λὰ τραχυνθέντα Πλάτ. Τιμ. 66C ἁ. τὰ κηρία, ἐπὶ
 τῶν μελισσῶν, Ἄριστ. π. τὰ Ζ. Ἰστ. 9. 40, 32—εὐριζώ τὸν πώ-
 γωνα, Θεοπόμ. Ἰστ. 222. 2) τριῶν λέωνων τι λείον, κοπι-
 νίζω ἐντὸς Ἰγδίου, Δατ. levigare, Ἠρόδ. 1. 200· κατατρίβω, συν-
 τριβῶ διὰ τῶν ὀδόντων, Ξεν. Ἀπομν. 1. 4, 6, Ἄριστ. Φυσ. 2. 8,
 3, π. τὰ Ζ. Ἰστ. 2. 5· ὠσαύτως ἐν τῷ μέσ. τύπῳ, Νικ. Θερ. 616·
 —καθόλου, συντρίβω, ἀφανίζω, ἐκτριάζω, τὰ φύσμηνα Ἠρόδ. 4.
 122. 3) λεαίων ἐξελίξω, τὰς ρυτίδας Πλάτ. Συμπ. 191A·
 —μεταφ. μετρίδας, λεῖψαν τὸν Μαρδονίου λόγον Ἠρόδ. 8.
 142· τὸ ἐπιχολόν τῶ ὑπνω ἱ. Φιλόστρ. 828· καλῶν τὸ ὕψος,
 Διον. Ἄλ. π. Συνθ. 16.—μεταφ., ὠσαύτως, ἁ. τὴν κατάποσιν,
 γαργαλίζω τὸν οὐρανίσκον, Μουσων. παρὰ Στοβ. 167. 1· τὴν ἀκοήν
 Διον. Ἄλ. π. Σύνθ. 12.—ἴδε καὶ Κόντων ἐν «Σωγράφει» σ. 99.

Λεάνοις, ἢ **λεάνοις**, ὤς, ἦ, τὸ ποιεῖν τι λείον, Κλήμ. Ἄλ.
 263. 2) τὸ κατασυντρίβειν, συντρίβειν, ἀλεθεῖν, Ὁρειδ. 318 Matth.
λεάντερρα, ἦ, θηλ. τοῦ **λεαντήρ**, λεάντερίζω τι κίσην
 Ἄνθ. II. 6. 295.

λεαντήρ, ῥήμ. ἐπιθ. τοῦ **λεάνω**, δεῖ λεαίνειν, Διοσκ. 5. 103.
λεαντήρ, ῥησ, ὁ, (λεαίνω) ὁ λεαίνων, ὁ ποιῶν λείον διὰ τῆς
 ἐπιθῆς, τὸ «γυθοχέρι», Ὁρειδίου. 317, Matth.

λεαντικός, ἦ, ὄν, ὁ λείον ποιῶσα ἐνάμενος, μαλακτικός,
 πρῶτοντικός, ἐπὶ γλυκίος οἴνου, Ἄριστ. Προβλ. 3. 13· μετὰ γεν.,
 Δίφ. Σίρμ. παρ' Ἀθην. 57C. Ἐπίφρ. —κάως, Εὐστ. 118. 9.

λεβαδία, ἦ, ἐπίδος Βιωτίας, ἐνθα καὶ μαντεῖον Διὸς τὸ ἱερὸν
 κατασκευάστο· Ἠσύχ.—Ἐν δὲ Φωτ. Λεβ. εὐρηται «**λεβαδία**, πό-
 λις Βιωτίας, ἐν ἡ Διὸς μαντεῖον, Τρωφονίου κατασκευάσαντος».

λεβηρόδωτος, ἦ, ὄν, ἐπὶ ὕρωσι, ἔχων κηρύδιαι, (τὸ κοινῶς
 λεγόμενον «ὕποκλιμον», Θεόδ. Πρόδρο.

λεβηρίς, ἴδος, ἦ, τὸ δέρμα ἢ ὑπόκλιμον τοῦ ὕρωσι τὸ λεγόμε-
 νον καὶ γήρας, Ἰπκ. 645. 11, 667. 11· ἐπὶ ἐντόμων, κτλ. Φωτ.—
 αὐτὸ λέπτος τοῦ κούμου· Ἠσύχ.—παροιμ., κενότερος **λεβηρίς**
 Ἀθην. 362B· οὕτω, τυφλότερος ἁ. Ἄριστ. Ἀποστ. 102, πρβλ.
 Ἰλιήφρ. 3. 12. 2) ζώνη ὁμοία πρὸς δέρμα ὕρωσι, Ἰωσήφ.
 Ἄρχ. Ἰουδ. 3. 7. 2.

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τῶν Πηλείων (ζ;) παρ' Ἐρωστ. 211.
 (Πηλαῶς ἐκ τοῦ λέπτος, συγγενὲς τῷ λέπτωρον, λόπος,
 παρὶ τῆς ἐναλλαγῆς τοῦ 6 καὶ π. ἴδε Κούτρ. Gr. Et. σ. 528)

λέβης, ἦτος, ὁ, (λεῖω) λέβης, «ἐντέζης» ἢ «καζάνι» (χαλ-
 κός), μετὰ τριῶν ποδῶν, (ἁ. τρίπους Διστύλ. Ἀποστ. 1), ἀλλὰ
 διαφόρων σχημάτων καὶ πιθανῶς μικρότερος ἢ ὁ τρίπους· ἐνίσπε
 πολυτιμῶν ἐργασίας καὶ κατὰ τοὺς ἡρώικους χρόνους εἰδεδω ὁ δῶ-
 ρον τιμητικὸν ἢ βραβεῖον ἀγῶνος· συγχ. παρ' Ὁμ., μάλιστα ἐν τῇ
 Ἰλ., ὄψ. Ψ. 259, καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ποιηταῖς—παρὰ Θουκ. 4.
 100· ὡς Ψ. «μαγιάλι».

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τὸ πλείστον ἡ **λεβή**, Τουρκ. «λεγένι»
 τοῦ νυφῆματος, χερνίβα δ' ἀμφίπολος προθύω ἐπέγυσε φέρουσα
 καλῆ, χρυσέη, ὑπὲρ ἀργυρέου λέβητος Δ. 137, κ. ἄλλ· ἀλλ' ἐν T. 386, ἡ **λεβή**
 καὶ πλῆστον τῶν ποδῶν ἁ. Δολαφόνδος, τὸ λουτρόν καθ' ὃ ὁ Ἀγαμέμνων
 ἐρονούθη, Διστύλ. Ἄγ. 1129.

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τῶν Σπαρτιά-
 τας εἶδος τυμπάνου ἢ κυμβάλου ἔχοντος τὸ σχῆμα **λεβή**
 καὶ πλῆστον τῶν ποδῶν ἁ. Δολαφόνδος, τὸ λουτρόν καθ' ὃ ὁ Ἀγαμέμνων
 ἐρονούθη, Διστύλ. Ἄγ. 1129.

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τῶν Σπαρτιά-
 τας εἶδος τυμπάνου ἢ κυμβάλου ἔχοντος τὸ σχῆμα **λεβή**
 καὶ πλῆστον τῶν ποδῶν ἁ. Δολαφόνδος, τὸ λουτρόν καθ' ὃ ὁ Ἀγαμέμνων
 ἐρονούθη, Διστύλ. Ἄγ. 1129.

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τῶν Σπαρτιά-
 τας εἶδος τυμπάνου ἢ κυμβάλου ἔχοντος τὸ σχῆμα **λεβή**
 καὶ πλῆστον τῶν ποδῶν ἁ. Δολαφόνδος, τὸ λουτρόν καθ' ὃ ὁ Ἀγαμέμνων
 ἐρονούθη, Διστύλ. Ἄγ. 1129.

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τῶν Σπαρτιά-
 τας εἶδος τυμπάνου ἢ κυμβάλου ἔχοντος τὸ σχῆμα **λεβή**
 καὶ πλῆστον τῶν ποδῶν ἁ. Δολαφόνδος, τὸ λουτρόν καθ' ὃ ὁ Ἀγαμέμνων
 ἐρονούθη, Διστύλ. Ἄγ. 1129.

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τῶν Σπαρτιά-
 τας εἶδος τυμπάνου ἢ κυμβάλου ἔχοντος τὸ σχῆμα **λεβή**
 καὶ πλῆστον τῶν ποδῶν ἁ. Δολαφόνδος, τὸ λουτρόν καθ' ὃ ὁ Ἀγαμέμνων
 ἐρονούθη, Διστύλ. Ἄγ. 1129.

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τῶν Σπαρτιά-
 τας εἶδος τυμπάνου ἢ κυμβάλου ἔχοντος τὸ σχῆμα **λεβή**
 καὶ πλῆστον τῶν ποδῶν ἁ. Δολαφόνδος, τὸ λουτρόν καθ' ὃ ὁ Ἀγαμέμνων
 ἐρονούθη, Διστύλ. Ἄγ. 1129.

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τῶν Σπαρτιά-
 τας εἶδος τυμπάνου ἢ κυμβάλου ἔχοντος τὸ σχῆμα **λεβή**
 καὶ πλῆστον τῶν ποδῶν ἁ. Δολαφόνδος, τὸ λουτρόν καθ' ὃ ὁ Ἀγαμέμνων
 ἐρονούθη, Διστύλ. Ἄγ. 1129.

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τῶν Σπαρτιά-
 τας εἶδος τυμπάνου ἢ κυμβάλου ἔχοντος τὸ σχῆμα **λεβή**
 καὶ πλῆστον τῶν ποδῶν ἁ. Δολαφόνδος, τὸ λουτρόν καθ' ὃ ὁ Ἀγαμέμνων
 ἐρονούθη, Διστύλ. Ἄγ. 1129.

λεβή, ἴδος, ἦ, ὄν, ἐπὶ τῶν Σπαρτιά-
 τας εἶδος τυμπάνου ἢ κυμβάλου ἔχοντος τὸ σχῆμα **λεβή**
 καὶ πλῆστον τῶν ποδῶν ἁ. Δολαφόνδος, τὸ λουτρόν καθ' ὃ ὁ Ἀγαμέμνων
 ἐρονούθη, Διστύλ. Ἄγ. 1129.

Εὐαγγ. κ. Ματθ. κς', 56, κ. Μάρκ. Ε', 9, Συλλ. Ἐπιφρ. 4750b,
 κ. ἄλλ· συχνάκις δὲ φέρεται: **λεγιών**, αὐτῶν 1128, 1133, κ. ἄλλ·
 — **λεγωνάριος**, ὁ, αὐτῶν 2803. Ἦτο δὲ ἡ λεγών στρατιωτικὸν
 σύνταγμα ἐκ Ρωμαίων πολιτῶν, τετρακισχίλων μέν πεζῶν, τριακο-
 σίων δὲ ἵππῶν· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ἠΐσατο κατὰ τὰς περι-
 στάσεις ἀπολύτως· ἐπὶ ἄλλων ἐθῶν, τάγμα, φάλαγγ, στρατός.

λέγμα, τό, «τὸ ἐπιθεῖν» Ἠσύχ.

λέγων, ἦ, «τὸ ἐπὶ ὀνομ.», Σχολ. Καλλ. εἰς Ἄρτ. 12, Ἠσύχ.
λέγων, τό, ἡ παρηγορὶα τοῦ ἰατροῦ παρὰ πλῆλον τῆ ὥσ, οὐγία,
 «λέγνα δὲ τὰ ἐν τῷ ἱματίῳ ἐκατέρω μέρος» Πολύδ. Ζ', 62 (κοι-
 νῶς λέγνα)· «λέγνα· τὸ ἐσχατον» Ἠσύχ. 2) τὰ λέγνα τῆς
 ὑστερίας, τὰ ἄκρα, χεῖλη τῆς μήτρας, Ἰπκ. 656, 10.

λεγνῶ, παρέχω χειρωμασιμένον περιθῶρον, Ἠσύχ.

λεγωνώδης, ἐς, «τὸ ἐπὶ ὀνομ.», Ἠσύχ., Φωτ.

λεγωντός, ἦ, ὄν, ἔχων χειρωμασιμένην παρηγορῆν, γιτών
 Καλλ. εἰς Ἄρτ. 12, Ξενοκρ. Ἐκφρ. 309 ἁ. ῥάβδος Νικ. Θ. 726.

λέγος, ἦ, ὄν, αἰσχρὸς, λάγος, λέγαι γυναικας Ἀρχιλ. (180)
 παρὰ τῷ Μεγάλῳ Ἐυσυμόλῳ ἐν λέξ. ἀσελίανος, ἐνθα μνημο-
 νεύεται καὶ ῥήμα λεγαῖον ἢ λεγαῖον = λαχεύω.

λέγω (A), πλαγιάζω, θέλω να πλαγιάζω: ἀόρ. ἔλεξα, Ἐπιφρ.
λέξα—Μέσ., μέλλ. **λέξομαι**: ἀόρ. **ἔλεξάμην**, Ἐπιφρ. **λεξά-
 μην**.—Ἰαθ., μόνον ἐν τῷ Ἐπιφρ. ἀόρ. **ἔλεκτο**, **λέκτο**: πρστ.
λέξω, **λέξω**: ἀπαρ. **λέξομαι**: μετοχ. **λέγμενος** (ἴδε ἐν λ. κατα-
 λέγω)· περὶ τῶν ἄλλων τύπων ἴδε κατω.

(Κατὰ ταύτην τὴν ἐν-
 νοίαν ἐκ √ΛΕΧ, ὡς εἶδειτε πρῶτος ὁ Βουτιμ., καὶ παρεδίετο ὁ
 Κούτρ., κλ., ὅταν καὶ αἱ λέξ. λέχ-ος, λεχ-ώ, ἔ-λογ-ος, λόχ-ος
 (ἐνδέρκ), λόχ-μη, λέκ-τρον· πρβλ. τὸ Δατ. lec-tus, lec-tica
 Γοθ. lag-jan (τίθημι), lig-an (κεῖμαι)· οὕτως, Ἀρχ. Σκανδιν.
 legg-ja, ligg-ja Ἀρχ. Γερμ. leg-jan, lek-ken, κτλ.—τὸ Δατ.
 lex (leg-is), Ἀρχ. Σκανδιν. leg, Ἀγγλ. law, φαίνεται ἀνήκοντα
 εἰς ταύτην τὴν ῥίζαν, πρβλ. Ὁμίς ἐκ τοῦ τίθημι.) Ἐπιφρ. ῥήμα
 ἐν χρήσει παρ' Ὁμ. ἐν τοῖς ἀνωτέροις χρόνοις:—βλέπω τινα νὰ κοι-
 μῆθῃ, ἀποκοιμηθῆ, λέξω ἐν Ἰλ. Ο. 635· ἔλεξα Διὸς νόον Σ.
 252.—Παθ. καὶ Μέσ., κοιμῶμαι, κείμαι: ἐνεστ., μικρέτι νῦν δ' ἴδ'
 αἶθη λέγώμεθα Β. 435 (ἐνθα σπαίνται: κείμαι ἄπρακτος, ἀργός):
 —μέλλ., λέξεταῖ ὑπνω, ὄκ κοιμηθῆ, Δ. 131, πρβλ. Ὁδ. Ζ. 319·
 λέξομαι εἰς εὐνήν P. 102, T. 595.—ἀόρ., παρ' ὁ' Ἐλένην
 ἔλεξάτο Δ. 305· τῶ ἐνι λέξεάσθη Ἰλ. Ε. 350· λέξασθαι παρὰ
 τάρων, καταλύω, στρατοπεδεύω, I. 67, πρβλ. Θ. 519· ἐν τισι
 συγκεκριμ. τύποι τοῦ ἀόρ. ἔλεκτο Ὁδ. T. 50, Ἰπκ. Ἀσπ. Ἠσ.
 46· ἡ λέκτο Ὁδ. Δ. 453, κ. ἄλλ· πρστ. λέξω Ἰλ. Ο. 650, Ὁδ.
 Κ. 320· λέξω Ἰλ. I. 617, Ὁδ. T. 598.

λέγω (B), συλλέγω: ἀόρ. ἔλεξα.—Μέσ., ἀόρ. **ἔλεξάμην**. Ὁμ.:
 καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐνοίας, Ἐπιφρ. ἐλέγμων Ὁδ. I. 335· λέκτο
 Δ. 451.—Ἰαθ., ἀόρ. **ἐλέχθη** Ἰλ. Γ. 188.—οἱ Ἄττ. μεταχειρί-
 ζονται τοὺς χρόνους τούτους μόνον ἐν συνθέσει: μετὰ τῶν πρβέστων
 ἀπο-, ἐκ-, κατα-, συν-· μεταχειρίζονται δὲ καὶ πρμ. εἰλοχα
 (συν-), παθ. **εἰλεγμαι**, ἐπὶ ταύτης τῆς ἐνοίας σπανίως λέλεγ-
 μαί (ἴδε τὸ σύνδεσ.) ὠσαύτως μέλλ. **λεγήσομαι** (συσλ.): ἀόρ.
 ὁ ἐλέγην (συν-). (Περὶ τῆς ῥίζης ἴδε λέγω (I) ἐν τειλ.) Συλ-
 λέγω, συναβροῶ, κοινῶς «μαζεύω», Δατ. lego, colligo, ὅστερα .
 λέγωμεν Ἰλ. Ψ. 239, Ὁδ. Π. 72, πρβλ. Πινδ. Π. 8. 75· αἰμα-
 σίας τὲ λέγω, συναβροῶ λίθους πρὸς οἰκοδομὴν τοίχων, Ὁδ. Σ.
 359 (ἐνθα ἴδε Σχολ., καὶ πρβλ. ἐπὶ πᾶσι λογὰς 2), πρβλ. Ο. 224.
 —Μέσ., συλλέγω δὲ ἑμαυτόν, εἴλα πολλά λέγεσθε Ἰλ. Θ. 507·
 ὅστερα λευκά λέγοντο Ο. 793· φάρμακα, κτλ., Ἀπολλ. Ρόδ. Γ.
 807, κτλ. 2) ἐν τῷ μέσ. τύπῳ, συλλέγω δὲ ἑμαυτόν, ἐλέγω,
 ἀνῶρας ἀρίστους λέξασθαι Ὁδ. Ο. 108· Τρώας, κούρους Ἰλ.
 Β. 125, Φ. 27.—Παθ., ἐλέγομαι, εἰ . . . λεγοίμεθα πάντες ἀρι-
 στοί Ἰλ. Ν. 276.

II, καταλέγω, συγκαταριθμῶ, ἀριθμῶ, ἐν
 ὁ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτερον Ὁδ. Δ. 452· καὶ κατὰ μέσ.
 ἀόρ. συγκεκριμ., ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην, ὑπελό-
 γισον ἑμαυτόν . . . Ἢ. 335· λέκτο δ' ἀριθμῶν, ἠρήθησεν, Δ. 451.
 —Παθ., μετὰ τοῖσιν ἐλέγθη, συγκαταριθμῆθη μεταξὺ τούτων,
 Ἰλ. Γ. 188, ἴδε Καλλ. εἰς Ἄρτ. 16. 6) οὕτως, ἀλλ' οὐχὶ
 χυχνάκις ἐκ' Ὁμ., λ. ποντίων ψάφων ἀριθμῶν Πινδ. Ο. 13. 65·
 καὶ ἐν ἑκάστῳ Ἰλ. Ἰσοχρ. 24D.—ὠσαύτως, λ. τινα ἐν ἐχθροῖς,
 «λογαρίζω» μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν, θεωρῶ τινα ὡς ἐχθρῶν, Διστύλ.
 Πρ. 973 ἁ. τινα οὐδαμῶ, θεωρῶ τινα ὡς μηδέν, nullo in nu-
 mero habere, Σορ. Ἄντ. 183· κέρδος λ. εἰ . . . θεωρῶ κέρδος
 οἰ . . . αὐτῶν 462.—Μέσ., λέξαστο πάντας Πινδ. Π. 4. 336.—
 Ἰαθ., λέγεσθαι ἐν τοῖς ἱππικωτάτοις Ξεν. Οἰκ. 11, 20· μέσ.
 μέλλ. μετὰ παθ. σημασ. ἐν τοῖς οὐκέτι οὐ τι λέξομαι Εὐρ. Ἄλκ.
 322. 2) ἀπαριθμῶ, ἐπαλαικμῶν, οὐ τι διαρρήξαιμι λέγων
 ἕμὰ κήδεα Ὁδ. Ε. 197· οὐδὲ μὴ λέγε θέσκελα ἔργα Δ. 374·
 τὰ ἕκαστα λέγων Μ. 165· ὅσα τ' αὐτὸς . . . ἐμόγησεν, πάντ'
 ἔλεγ' Ψ. 308· οὕτω παρ' Ἀττ. ποιητῶν, ἁ. τύχα, πάθη, μό-
 χθους, κτλ., Διστύλ. Πρ. 637, Πέρσ. 292, Ἄγ. 555, κτλ.—ὠσαύ-
 τως, Ἀγαμέμνων . . . λέγ' ἐπίδατα, ἐπαλαικμῶνε δυνεῖα κατ'
 αὐτῶν, Ἰλ. Β. 222· οὕτω, ψεύδεσθα πολλά λ. Ἠσ. Θ. 27.—Μέσ.,
 τί τε χρεὶ ταῦτα λέξεσθαι; τί σοι χρειάζεται νὰ δηγήσῃ ταῦτα;